

Kälviän Evankeliumijuhla 2010

Lasse Nikkarikoski

4.7. klo 10.00

Luuk. 5:1-11 (Apostolien päivä)

"Kun Jeesus eräänä päivänä seisoj Gennesaretinjärven rannalla ja väkijoukko tungeksi hänen ympärillään kuulemassa Jumalan sanaa, hän näki rannassa kaksi venettä. Kalastajat olivat nousseet niistä ja huuhtoivat verkkojaan. Jeesus astui toiseen veneistä ja pyysi Simonia, jonka vene se oli, soutamaan rannasta vähän ulommaksi. Sitten hän opetti kansaa veneessä istuen. Lopetettuaan puheensa Jeesus sanoi Simonille: "Souda vene syvään veteen, laskekaa sinne verkkonne." Tähän Simon vastasi: "Opettaja, me olemme jo tehneet työtä koko yön emmekä ole saaneet mitään. Mutta lasken vielä verkot, kun sinä niin käsket." Näin he tekivät ja saivat saarretuksi niin suuren kalaparven, että heidän verkkonsa repeilivät. He viittoivat toisessa veneessä olevia tovereitaan apuun. Nämä tulivat, ja he saivat molemmat veneet niin täyteen kalaa, että ne olivat upota. Tämän nähdessään Simon Pietari lankesi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: "Mene pois minun luotani, Herra! Minä olen syntinen mies." Hän ja koko hänen venekuntansa olivat pelon ja hämmennyksen vallassa kalansaaliin tähden, samoin Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kalastuskumppaneita. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää. Tästä lähtien sinä olet ihmisten kalastaja." He vetivät veneet maihin ja jättäen kaiken lähtivät seuraamaan Jeesusta."

Rukoilkaamme:

1 Sun ristic luo johtaa tänään askeleeni. Käsin sidotuim kaipaun vapauteen. Eessäs pieneks kasvaa saan, tuntea uudestaan. Jälleen rakkautes parantaa.

2 Mics vaikeaa on tulla eteen puisen ristin. Kai se todistaa; epäonnistunut oon. En voi sanoa enempää, elämäni käsiis jää. Tyhjänä ei osaa rakastaa.

3 Sun jälkesi johtakoon mun askeleeni. Alla ristin varjon painan alas pään. Sydämen syviin rämeisiin, kokemuksiin kipeisiin Valos vielä loistakoon. Aamen

(San. Taisteluni: Harri Helenius)

Jumalan lähetyskurssilla

("Kun Jeesus eräänä päivänä seisoj Gennesaretinjärven rannalla ja väkijoukko tungeksi hänen ympärillään kuulemassa Jumalan sanaa, hän näki rannassa kaksi venettä. Kalastajat olivat nousseet niistä ja huuhtoivat verkkojaan. Jeesus astui toiseen veneistä ja pyysi Simonia, jonka vene se oli, soutamaan rannasta vähän ulommaksi. Sitten hän opetti kansaa veneessä istuen.")

Luin äskettäin arkielämän tapahtuman, jossa muutaman vuoden ikäinen lapsi kiiruhtaa äitinsä pakeille: "Äiti, äiti, Ville on hukassa, googleta!" Ihminen on aina – iästään huolimatta – piiloutunut. Mutta aina on myös etsitty ja löydetty uusia etsimismuotoja. Nykymalleista käytetyin lienee tuo googlettaminen. Tiedoksi niille, jotka eivät elämässään ole googlettaneet, kerrottakoon, että kyseessä on niin sanottu hakukone nettimaailmassa. Voit tietokoneelle kirjoittaa henkilön nimen ja hetken kuluttua sinulle putkahtaa viitetietoja ja polkuja eteenpäin, mistä voit lukea lisää informaatiota. Löydät nopeasti ja usein paljon. Toki kaikista ei ole tietoja, mutta maailman ihmeistä ja yleistä informaatiota kyllä löytyy ja jokaisesta, joka ollut julkisuudessa enemmän tai vähemmän.

Toki etsinnän keinoja on muitakin ja usein vihjeiden kautta. Samoin tärkeää ovat yleiset suuntaviivat. Nalle Puhin antamat neuvot eivät suinkaan ole kaikista huonoimpia. Etsimisen osalta Puh toteaa: "Kun etsitään, täytyy tietää, mitä etsitään." Päivän evankeliumi puhuu juuri etsimisestä ja sen tarkoituksesta. Herramme on liikkeellä ja Hän tietää mitä etsii ja miksi. Hän etsii Sinua kadonnutta, syntistä, kuolemanalaista, antaakseen anteeksi ja iankaikkisen elämän sekä maailman kallisarvoisimman ja tärkeimmän tehtävän. Herramme tahtoo sinut lähetyskurssille. Herramme ei tyydy tässä etsinnässä googlettamiseen eli tiedon hakemiseen kaukaa ja koneelta. Jumalamme etsiessä hän tulee ihmisen lähelle. Heti syntiinlankeemuksen jälkeen tuo etsintä alkoi. Paratiisissa oli ollut hyvän- ja pahantiedon puu määrittämässä ihmisen asemaa suhteessa Jumalaan, lähimmäiseen ja luomakuntaan. Ihmisen ahneuden ja Jumalan sanan halveksunnan kautta kaikki tuo turmeltui. Ihminen lähti pakomatalle ja löysi mitä moninaisempia piilopaikkoja; En ehdi, en ymmärrä, en osaa, en sitä, en tätä, ja niin edelleen. Mutta Jumala ei rakkaudessaan luovuttanut. Hän huutaa ihmiselle jo Raamatun alkuluvuilla: Missä sinä olet? Se on kutsuhuuto, ei googlettamalla kaukaa, vaan tulemalla yhä lähemmäksi ihmisen elämää, jotta kuulisit, näkisit ja uskoisit.

1. Etsivä Jumala on kaikkivaltias

("Lopetettuaan puheensa Jeesus sanoi Simonille: "Souda vene syvään veteen, laskekaa sinne verkkonne." Tähän Simon vastasi: "Opettaja, me olemme jo tehneet työtä koko yön emmekä ole saaneet mitään. Mutta lasken vielä verkot, kun sinä niin käsket.")

Ensimmäinen osa lähetyskurssia; Jumala on kaikkivaltias. Alan ammattilaiset ovat kalastaneet yötä päivää ja tulos on surkea. Vapahtajamme antaa ohjeen – siis puuseppä neuvoo kalastajia! Ja mitä tapahtuu; verkot repeilevät saaliista. Kyse ei ole Hannu Hanhen tuurista, vaan siitä, että neuvon antaja on Kaikkivaltias Jumala itse. Ja meille opittavaa on myös se, että nuo oikealla tavalla omaa osaamistaan arvostavat kalastajat ovat kuuliaisimpia Jeesuksemme sanalle. Heidän korvissaan Jeesuksen puhe oli sanoja "Näin sanoo Herra". Tätä tuntoa ja nöyryyttä Jumalamme meille Henkensä

kautta jakakoon yhä enemmän. Hän Henkensä kautta herättäköön koko Suomen kansaa ja kirkkoamme tähän rikkauteen.

Kuoleman kanssa me emme pääse neuvottelutulokseen – vaikka näyttää siltä että usein niin kuvittelemme. Herramme kutsuu kalastajia, ihmisiä työnsä äärestä ja aloittaa sen antamalla runsaasti. Miksi? Hän antaa opettamalla sitä, kenellä on kaikki valta. Pakomatalla olevalla ihmisellä on harhakuvitelma omien tekojensa, tunteittensa ja aivojensa kaikkivoipaisuudesta. Kun Jumala tulee ihmisen elämään, Hän murskaa nuo luulot. Se tekee usein kipeää, mutta sen kautta kuljetaan elämän kalliopohjalle. Kun meidät riisutaan omista sanoista ja tilalle tulee Jumalan puhe, silloin ollaan turvallisella polulla. Unessa elämänsä ja Mestarinsa jalanjälkiä katsellut mies näkee ihmeekseen, että elämänsä kaikkein vaikeimpina päivinä hiekassa on vain yhdet jäljet. Miehen kysellessä Herraltaan, missä Herra oli ollut noina vaikeina aikoina, mies saa vastauksen: ”Silloin minä kannoin sinua, poikani”. Tätä Herramme tahtoo opettaa. Hänellä on voimat ja valta kantaa Sinua.

2. Etsivä Jumala on pyhä

(”Näin he tekivät ja saivat saarretuksi niin suuren kalaparven, että heidän verkkonsa repeilivät. He viittoivat toisessa veneessä olevia tovereitaan apuun. Nämä tulivat, ja he saivat molemmat veneet niin täyteen kalaa, että ne olivat upota. Tämän nähdessään Simon Pietari lankesi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: ”Mene pois minun luotani, Herra! Minä olen syntinen mies.” Hän ja koko hänen venekuntansa olivat pelon ja hämmennyksen vallassa kalansaaliin tähden, samoin Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kalastuskumppaneita.”)

Kun kalaa tuli ja Vapahtajamme neuvo sai täyttymyksensä, paljastui Pietarille todellisuus: Mene pois minun luotani, Herra! Minä olen syntinen mies.” On ensiarvoista, että me saamme nähdä syntisyytemme – sekä Jumalan pyhyiden. Vain jumalan pyhyiden valossa voi syntisyytemme paljastua. Siinä ihminen riisutaan omista voimista ja omista mahtailuista. Ihminen saa nähdä oman kadotuksenalaisen tilansa ja samoin kaikki rajallisuutensa siinä ohessa. Siitä tilanteesta on hyvä jatkaa, koska silloin lähtökohdat ovat oikein. Silloin alkaa selvitä se, että Kristuksen todistajan tehtävään voimat ja mahdollisuudet annetaan ulkopuoleltamme.

Kuinka usein me jätämme synnin pikkutekoseksi, josta ei edes kannata mainita ja toisaalta Jumalan pyhyiden vaikeana ja liian juhlallisena asiana sivuun tai korkeintaan otamme esiin teemoitettuna eri juhlallisuuksissa. Jumalan pyhyyttä on se, että selittelymme eivät auta meitä eteenpäin. Pyhyiden valo polttaa. Pietari koki sen vahvasti. Olet todella itsessäsi syntinen, mutta ”missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi”, todistaa Jumalan sana. Pyhä Jumala haluaa sinut taivaaseen,

kun aikasi täällä maailmassa on täynnä. Taivaaseen, ikuisen elämään, tarvitaan pyhä asu. Siksi Jumala etsii sinua pukeakseen ja siksi Jumala meitä lähettää tuohon samaan tehtävään; etsimään lähimmäisiämme ja kertomaan heille Missä Jumalan rakkauden osoitus Sinua kohtaan on allekirjoitettuna ja mitä se merkitsee Sinun jokapäiväisessä elämässäsi.

3. Etsivä Jumala on Armollinen

("Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää. Tästä lähtien sinä olet ihmisten kalastaja." He vetivät veneet maihin ja jättäen kaiken lähtivät seuraamaan Jeesusta.")

Jumalan kaikkivaltius ja pyhyys paljastui Pietarille, kun Jumalan Poika tuli lähelle. Se oli lähetyskurssi, joka tähtäsi pitkälle. Herrallamme on aina jotakin annettavaa kun Hän on liikkeellä. Minä annan teille levon, sanoo Hän. Oletko pienenä mennyt mummolaan, josta tiedät, että joka reissulla saa jotakin hyvää. Sinne kaipaa! Ristin luona on tilaa ja sinne on kutsu voimassa. Mitä hyvää on ristin juurella, Herramme yhteydessä? Siellä on jatkuva syntien anteeksiantamuksen paikka. Ristiltä kaikuivat kerran sanat ja kaikuvat tänäänkin: "Isä anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä he tekevät", sieltä kaikui myös sana: Se on täytetty". Tie taivaaseen on auki Jeesuksen ristinveren kautta niin Sinulle kuin minullekin. Ethän hylkää tätä tietä, se kun on samalla ainut tie taivaaseen.

Näin Jumalamme varustaa. Hän pukee pyhään kasteasuun, joka on Vapahtajamme Jeesuksen puhtautta. Ja tuossa "työasussa" hän lähettää meidät. Herramme antaa valtaisan tehtävän meille ja noille kalastajille: Pietarille – itsessään syntiselle, mutta Jumalamme armahtamalle, hän sanoo: "Älä pelkää. Tästä lähtien sinä olet ihmisten kalastaja." Tästä armosta saarnaa meille yhä uudestaan Kristuksemme risti. Risti näkyy. Monella tapaa se on näkynyt näillä evankeliumijuhlilla. Saamme olla kiitollista kansaa.

Tällaisella "lähetyskurssilla", jolla tämän tekstin äärellä olemme saaneet olla, on aina seuraamuksensa: "He vetivät veneet maihin ja jättäen kaiken lähtivät seuraamaan Jeesusta." Voittajan seurassahan siinä ollaan! Kelpaat maailman tärkeimpään tehtävään Kristuksemme ristintyön kautta. Hyvin kaunis on legenda siitä, että paratiisin hyvän ja pahantiedon puu, joka aikoinaan luomistyön jäljeltä kauniista asetti ihmisen levollisesti paikallensa - ei piiloon eikä pakomatulle, oli raaka-aineena kun aikoinaan Herramme ristiä veistettiin. Tuo risti on uusi ankkuri elämällemme maailman tuulissa. Siinä on läsnä Sinun arvosi, ainutlaatuisuutesi ja tulevaisuuden toivosi kaikkine mahdollisuuksin. Lauluntekijä sanoittaa kiitoksen ristiä kohtaan näin: "Sua tervehdin risti, sä toivoni ainut,... Sua kiitän kun korkealle sä nousit niin että sut kaukanakin nähtäisiin. Että naulojen jäljet, jotka lyötiin, ikuisesti muistettaisiin ... Niin maailmalle koitti elämä uusi kun Golgatalle sut kannettiin ja kun piinattu mies viime huutonsa huusi,

niin syntimme anteeksi annettiin. Hän, joka raskaan painosi kantoi, on luvannut kulkea vierelläin. Hän minunkin vuokseni kaikkensa antoi, siksi tässä on koko elämäin” (San. Pekka Laaksonen)

Risti näkyy – siis Tervetuloa kotiin!

Risti näkyy kun Jumalamme on sen itse korottanut ja pitää ylhäällä. Mutta meitä varustetaan ja kutsutaan työtoveruuteen samalla lailla kun Israelin hädän keskellä autiomaassa tarvittiin aikoinaan lääkettä kuolemaa vastaan. Silloin nostettiin pronssikäärme tangon nokassa korkealle, jotta jokainen siihen katsova välttyisi kuolemalta. Se oli esikuva Kristuksestamme ristillä. Tämän Jumalan rakkauden julistamisesta on kyse kun Jumalamme meitä lähettää eteenpäin julistamaan toivon sanomaa sydämin, suin ja käten töin.

Lipulla on viesti, samoin Jeesuksemme ristillä. Se on Kotiinkutsu. Ristin luona on elämää. Siellä on koko Elämä ja siellä on sinun elämäsi. Risti on Kaikkivaltiaan, pyhän ja armollisen Isän viesti; Poikani, tyttäreni ole turvallisella mielellä, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi - tässä ja nyt Jeesuksen ristin tähden. Siis: Tervetuloa kotiin! Tuon viestin kuuluttajia tarvitaan monia, koska tuo viesti on tarkoitettu ihan kaikille. Siksi tarvitaan paljon erilaisia etsijöitä ja monista paikoista. Jumalamme lähetyskurssilla meitä on tämänpäiväisen tekstin äärellä kutsuttu ja varustettu ristinlipunnostajan tehtäviin. Jumalan valtakunnassa on hyvä organisaatio, ihan kuten Nalle Puh asiaa kuvaa: ”Organisaatio tarkoittaa sitä, että kun etsitään, niin kaikki eivät etsi samasta paikasta yhtä aikaa”. Tässä on kysymys Jumalan kutsusta ja sinun erityislahjoistasi, joita juuri Sinulla on. Monta erilaista etsijää merkitsee monta kohtaamista ja varmasti monta löydettyä. Emme ole omilla voimillamme tai taidoillamme liikkeellä, vaan Hyvän Jumalan ja Hänen Henkensä hyvässä hoidossa ja johdossa. Kotiinkutsun taustalla on aina se rakkaus, mikä kestää silloinkin kun kaikki ajallinen murenee. Kutsutut kalastajat aamun sarastaessa saivat oppia samaa, mitä Jumalamme sanansa kautta tahtoo meille tänään vakuuttaa; Olet ainutlaatuinen, koska olet Jumalamme luoma ja Kristukseemme kuolemasta elämään lunastama. Olet äärettömän kaunis, koska Jumalamme rakkaus kohdistuu juuri Sinuun.

Rukoilkaamme:

4 Herra, johda, vaikka mun tieni kulkis minne. Johda silloinkin, kun en jaksa yrittää. Silloin kun mä heikko oon, johdatukses jatkukoon. Koko elämän sun käsiisi jätän.

5 Sun ristos luo johtaa tänään askeleeni. Käsin sidotuin kaipaamaan vapautteen Eessäs pieneksi kasvaa saan, tuntee uudestaan. Jälleen rakkautes parantaa. Aamen.

(San. Harri Helenius)

Nouskaamme nyt tunnustamaan yhteinen kristillinen uskomme: (Nikea)